

Publicerad 2011-02-06 02:37 av Filosofen2

Resa genom himlavalvets stjärnor

Stjärnhimlen visar
var polstjärnan är.
Gnistra och glimma
så nära vi är.

En tanke, en längtan,
en dröm vi nu ser
då glittrande vacker
du nu mot mig ler.
Ögon som glittrar
leende mun ansiktet
visas endast en sekund.

Blundar nu inte, öppnar
min famn, ropar på dig
som saknar ett namn.

Stjärna, du stjärna
ut i det blå, finner en
hjalte som värmer min vrå.

Lustigt att jag nu ska
böna och be, endast
en stjärna mina ögon kan se.

Visar mig vägen upp mot norr
men hur kan vägen vara
så lång?
Själens spegel ögat visar, sogsen
blick ensamt vandra,
genom dur och genom moll
önska, önska mot den stjärna,
låt den ta mig dit den är, låt mig
finna djupet av min önskan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen2 med Poeter.se id #35739 innehar upphovsrätten